

Μητρ.Βεροίας: “Η αγάπη δεν είναι μόνο συ-ναίσθημα, είναι και τρόπος προ-σεγ-γίσεως του Θεού”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Το διήμερο 25 και 26 Σεπτεμβρίου εορτάστηκε στην Ιερά Μητρόπολη Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας η εορτή της μεταστάσεως του Αγίου Ιωάννου του Θεολόγου.

Την παραμονή της εορτής το εσπέρας ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων χοροστάτησε στον εσπερινό και κήρυξε το θείο λόγο στον Ιερό Ναό Αγίου Ιωάννου του Θεολόγου στο Νησέλι.

Ανήμερα της εορτής το πρωί ο Σεβασμιώτατος λειτούργησε και κήρυξε το θείο λόγο στο εξωκλήσι του Αγίου Ιωάννου του Θεολόγου στη Νάουσα.

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΣΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟ

«Ἐάν ἀγαπῶμεν ἀλ-λή----λους, ὁ Θεός ἐν ἡμῖν μέ-νει».

Κανέννας ἀπό τούς μα-θη-τές καί ἀποστόλους τοῦ Κυρίου, ἀλλά καί κα--νέννας ἀπό τούς πα-τέ-ρες καί τούς ἁγίους τῆς Ἐκκλησίας μας, δέν ἐ-στίασε τόσο πολύ στήν ἀγά-πη, ὅσο ὁ ἐορ-ταζό-με-νος σήμερα ἡ-γα--πη-μένος μαθητής τοῦ Κυ-ρίου, ὁ ἅγιος Ἰω-άννης ὁ Θεολόγος.

Νεαρός στήν ηλικία, ὅταν γνώ-ρισε τόν Χρι-στό, ἀπο-φάσισε ἀμέ-σως νά τόν ἀκολουθήσει μα-ζί μέ τόν ἀδελφό του, τόν ἀπό--στολο Ἰά-κωβο, καί ἀπό τότε δέν τόν ἐγκα-τέ--λειψε ποτέ. Ἀκό-μη καί τήν ὥρα τῆς Σταυ-ρώ-σεως, ὅταν ὅλοι οἱ ἄλ--λοι μαθητές εἶχαν ἀπο--μακρυνθεῖ ἐξαιτίας τοῦ φόβου τῶν Ἰουδαί-ων, ὁ εὐαγγελιστής Ἰω-άννης βρί-σκεται κάτω ἀπό τόν Σταυρό μαζί μέ τήν Παναγία καί ἀνα-λαμ-βάνει τήν προ-στα-σία της.

Ἡ σχέση αὐτή τῆς ἀ-γά-πης πού τόν συνδέει μέ τόν Χριστό τονί-ζεται στό εὐαγγέλιό του καί ἐκ-φρά--ζε-ται μέσα ἀπό τίς τρεῖς ἐπι-στολές του. Ἡ ἀγάπη κυριαρχεῖ στόν λόγο καί τή ζωή του καί αὐ-τήν προτεί-νει στούς ἀκροατές καί ἀνα--γνώστες του ὅλων τῶν ἐπο-χῶν.

Τί εἶναι ὅμως ἡ ἀγάπη γιά τόν εὐαγγελιστή Ἰω--άννη καί γιά ποι-όν λό-γο ἐπιμένει τόσο σ' αὐ-τήν;

Ἡ ἀγάπη εἶναι γιά τόν ἐορτα-ζό-μενο ἀπόστολο ταυ-τό-σημη μέ τήν ἔννοια τοῦ Θεοῦ, γιατί ὁ Θεός ἀπό ἀγάπη δημιούρ-γη-σε τόν κόσμο καί τόν ἄν-θρωπο καί ἀπό ἀγά-πη τόν συντηρεῖ. Καί ἀκόμη ἀπό ἀγάπη στόν πεπτωκότα ἄνθρωπο ἔ-στειλε τόν μονογενῆ Υἱό του στόν κόσμο, πού ἀπό ἀγάπη θυσιά-σθη-κε γιά χάρη του ἐπί τοῦ Σταυροῦ.

Ἡ ταύτιση τοῦ Θεοῦ μέ τήν ἀγά-πη συνδέεται καί μέ τό γεγονός ὅτι ἡ καινή ἐντολή τοῦ Χρι-στοῦ, μέ τήν ὁποία ὑ-περ--βαίνει τόν νόμο τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, εἶ-ναι ἡ ἀγ-άπη. Καί ἡ ἀγά-πη αὕτη δέν εἶναι μονο-σήμαντη ἀλλά κα-θο--λι-κή, κα-θώς ἀ-πευ--θύ-νε-ται καί στόν Θεό καί στούς ἀνθρώ-πους, τούς ὁποί-ους μᾶς καλεῖ νά τούς ἀγαπή-σου-με ὅπως τόν ἴδιο τόν ἑαυ-τό μας, ἀλ-λά καί συγχρόνως ἀπο-τε-λεῖ τό κριτή-ριο βάσει τοῦ ὁποίου θά μᾶς κρί-νει ὁ Χριστός κα---τά τήν μέλλουσα κρί-ση.

Ἄν, λοιπόν, ὁ Θεός εἶ-ναι ἀγάπη καί ζητᾶ ἀπό ἐμᾶς τήν ἀγάπη, εἶ-ναι προφανές γιά ποιόν λό-γο ὁ εὐ-αγγελιστής Ἰω-άν-νης μᾶς βεβαιώ-νει κα--τηγορηματικά ὅτι ἡ ἀγάπη μας πρός τούς ἀδελφούς μας εἶναι αὐ-τή πού ἐλκύει τόν Θεό στήν ψυ-χή μας καί τόν κά-νει νά κατοικεῖ ἐν αὐ---τῇ.

Ὁ Θεός ὡς ἀπόλυτη ἀγά-πη δέν εἶναι δυνα-τόν νά κατοικήσει ἐκεῖ ὅπου ὑπάρχει τό μίσος ἢ ἡ ἔχθρα, δέν μπορεῖ ὅμως καί νά κατοι-κή-σει ἐκεῖ ὅπου ὑπάρχει ἡ ψεύ-τικη καί προσποιη-τή ἀγάπη.

Συχνά οἱ ἄνθρωποι πε---ριορίζουμε τήν ἀγά-πη σέ ἐξωτερικά ἢ καί σέ ὑποκριτικά σχήματα. Νομίζουμε ἢ θέλουμε νά πείσουμε τόν ἑαυτό μας ὅτι ἀγάπη εἶναι με-ρικά καλά λόγια, μερικά λό-για συμπαθείας πρός τόν ἀδελφό μας ἢ μιᾶ τυ-πική ἔκφραση

φι--λαν-θρωπίας ή έλεη-μο-σύ-νης. Νομίζουμε ακό-μη ότι ή αγά-πη εϊ-ναι κάτι πού μπορούμε νά προσ-φέ-ρουμε, όταν δέν θίγει τά συμφέρο-ντά μας ή δέν έμποδίζει τίς έπι-διώ-ξεις μας.

Όλα αὐ-τά όμως δέν εϊναι ή αγά-πη πού θέλει ό Θεός, δέν εϊναι ή αγάπη πού συστήνει ό άγιος εὐ-αγγε-λιστής Ίω--άννης, δέν εϊναι ή αγά-πη ή όποία έλκύει τόν Θεό καί τόν καθι-στᾶ ένοικο τής ψυχής μας.

Ή αγάπη τήν όποία μάς ζητᾶ ό Θεός καί μάς διδάσκει ό ήγαπη-μέ-νος του μαθητής εϊναι ή αγά--πη τήν όποία περι-γράφει ό απόστολος Παῦ-λος στήν πρός Κο-ριν-θίους έπι-στολή του. Εϊναι ή αγάπη ή όποία «οὐ ζητεῖ τά έαυτῆς», αλλά «πά-ντα στέγει, πάντα έλπίζει, πάντα ὑπο-μένει». Καί όποιος έχει αὐτή τήν αγάπη εϊ-ναι έτοιμος νά δώσει καί τήν ψυχήν αὐτοῦ «ὑ-πέρ τῶν φί-λων αὐ-τοῦ», όπως λέγει ό ἱ-δι-ος ό Χριστός, έννο-ών-τας βεβαίως μέ τόν όρο φίλους όχι όρισμένα μό---νο πρόσωπα, αλλά ό-λους όσους έχου-με χρέ-ος νά αγαποῦμε, δηλα-δή τούς πάντες, χωρίς καμία διά-κριση.

Καί ό λόγος γιά τόν ό-ποϊο θέτει ό Θεός ως προ-ϋπόθεση τής παρα-μο-νῆς του στήν ψυχή ενός άνθρώ-που αὐτή τήν αγάπη, εϊναι διότι σέ διαφορετική περι-πτω-ση ή παρου-σία του δέν έχει κανένα νόημα στήν ψυχή του, γιατί ό άνθρωπος πού δέν έχει αὐτή τήν αγά-πη, άδυ-να-τεῖ νά άντι-λη-φθεῖ τήν παρουσία του, άδυ-να-τεῖ νά κατανοή-σει τήν αγάπη του, άδυ-να-τεῖ νά αἰσθανθεῖ τήν χα-ρά πού προσφέρει αὐ-τή στήν ψυχή του.

Άσφαλώς αὐτή ή αγά-πη δέν εϊναι εύκολη ὑπό-θεση, αλλά εϊναι άπο--τέλεσμα προ-σπά-θει-ας καί άγώνα νά νική-σουμε πολλά πάθη καί έλατ-τώματα πού έμφω-λεύουν στήν ψυ-χή μας, μάς άξιώνει όμως, όταν τήν άποκτήσουμε, νά ζή-σου-με μέσα στήν πα-ρουσία τοῦ Θεοῦ καί στήν επίγεια ζωή αλλά καί στή μέλλουσα.

Γι' αὐτό τιμῶντας σήμερα τόν μα-θητή τής αγάπης καί ήγαπημένο μαθητή τοῦ Χριστοῦ, ἄς τόν παρα-κα-λέσουμε νά μάς διδά-ξει τήν αγά-πη καί νά πρεσβεύει γιά όλους μας στόν Θεό, ώστε νά γίνουμε άξιοι τής αγά-πης του.

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΣΤΗΝ Θ. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

«Θεολογίας τά νάματα επί τοῦ στήθους πεσών, τής σοφίας έξή-ντλη-σας καί τόν κόσμον ήρδευσας, Ίωάννη πανάριστε».

Κανείς άπό τούς μαθη-τές τοῦ Κυρίου δέν τι-μή-θηκε άπό τήν Έκ-κλη-σία μας μέ

τόσα προ-σωνύμια, όπως ο έορ-ταζόμενος άγιος Ίω--άννης ο θεολόγος.

Άπόστολος, εϋ-αγγελι-στής, θεο-λό-γος, παρθέ-νος, ήγαπημένος εΐ-ναι κάποια από αυτά που ξεχωρί-ζουν δίπλα στο όνομά του. Καί όλα, ά-δελ-φοί μου, έχουν ως άφε-τη-ρία μία άρετή, ή μάλλον τήν κο-ρωνίδα τών άρετών, τήν άγά-πη.

Ήταν νεαρός στήν ή-λι---κία, όταν τον συνά-ν-τη--σε ο Χριστός μαζί μέ τον άδελφό του Ίά-κω-βο καί τούς κάλεσε νά τον άκολουθήσουν. Καί χωρίς νά διστάσει, χω-ρίς νά σκε-φθει, χωρίς νά καθυστερήσει τον άκο-λούθησε. Καί τον άκο-λούθησε σέ όλη του τή ζωή. Τον άκολου-θη-σε παντού, από τίς στιγ-μές τής δό-ξης στο όρος τής Μετα-μορφώ-σεως μέ-χρι τίς τραγικές ώρες τής σταυ-ρικής θυ-σίας του, αλλά καί στή συνέ-χεια από τό κενό μνη-μεΐο, όπου τον συ-νάν--τη--σε άναστημένο, μέχρι τίς δικές του δύ-σκολες ώρες τής έξο-ρί-ας στήν Πάτμο για χάρη του Χρι-στοϋ.

Ή φύση του χα-ρα-κτῆ-ρος καί τής προσω-πι-κό-τητός του, όπως αυτή παρουσιάζεται μέσα από τά κείμε-να τών ίε-ρών εϋαγγελίων φαίνε-ται πιο εύαίσθητη καί πιο έκδη-λωτική από τών άλλων μαθητών. Ο εϋαγγελιστής Ίωάν-νης έκφρά-ζει πιο έν-το-να τήν άγάπη καί τήν άφοσίωσή του στον Χρι--στό καί αυτό εΐναι που κάνει τον Χριστό νά τήν ανταποδίδει. Ο Χριστός, βεβαίως, δέν προ-σωποληπτεΐ ούτε κά---νει διακρίσεις. Εΐναι γεμάτος μέ τήν ίδια ά-κριβώς άγάπη για όλα του τά πλάσματα. Ό-μως ή άγάπη δέν έχει άπόλυτα μέτρα. Ο κάθε άνθρωπος λαμβάνει ανά-λογα μέ αυτή που ο ίδι-ος προσφέρει. Γιατί ή άγάπη άνοίγει τήν ψυ-χή του ανθρώπου καί τήν κάνει δεκτική στήν άγάπη του Θεοϋ. Καί όσο περισσότερο άγαπᾷ ο άνθρωπος τον Θεό, τόσο περισσότερη αΐ-σθά--νεται τήν άγάπη του Θεοϋ στήν ψυχή του· γιατί ο Θεός εΐναι άγά-πη, καί όσο άνοίγει ο άνθρωπος τήν ψυχή του στον Θεό, τόσο δέ-χε-ται τον Θεό, δηλαδή τήν άγάπη του, στήν ψυ--χή του.

Αυτό συνέβη καί μέ τον έοταζό-με-νο εϋαγγε-λι-στή Ίωάννη. Ή όλο-κληρωτική άγάπη του στον Χριστό που τον έκανε νά φέ-ρε-ται πολλές φορές μέ ένα αϋθόρμητο καί ά-δο-λο τρόπο καί νά δεί-χνει έμφανώς τό ένδια-φέρον του καί τήν άγά-πη του προς τον δι-δά-σκαλό του, τον έκα-νε νά αισθάνεται καί τή δι--κή άγάπη ιδιαίτερη, νά αισθά-νε-ται ο ήγα-πη-μένος μα-θητής του Χρι-στοϋ.

Όμως ή άγάπη δέν εΐναι μόνο συ-ναίσθημα, εΐναι καί τρόπος προ-σεγ-γίσεως του Θεοϋ. Ός άγάπη ο Θεός προσεγγΐζεται, ό-πως εΐπαμε, μόνο μέ τήν άγάπη. Καί όπως όταν άγαπᾷς καί προ-σεγ-γΐζεις έναν άν-θρω-πο τον γνωρίζει πε-ρισ-σό-τερο, τον γνωρί-ζεις κα-λύτερα, τό ίδιο συμ-βαΐνει καί μέ τον Θεό. Όσο τον άγαποϋ-με, τό-σο τον πλησιά-ζου-με καί τόσο περισ-σό-τερο τον κατα-λα-βαΐ-νου-με.

Μέ τήν άγάπη κατα-νόησε καί ο άγιος Ίω-άν-νης τά μυστήρια του Θεοϋ. Γιατί, τί

Ήταν; Ένας ταπεινός άλιεύς χω-ρίς καμία ιδιαίτερη μόρ-φωση και παιδεία. Ένας άπλός και όλιγο-γράμματος άνθρωπος που όμως άξιώθηκε να γίνει ή φωνή τής Άπο-κα-λύψεως του Θεού, να γίνει ό πρώτος που άξιώθηκε να λάβει από τήν Έκκλησία τόν τί-τλο του Θεολόγου.

Πόσο μεγάλη τιμή εί-ναι αυτή, αλλά και πό-σο παρήγορη και έν-θαρ-ρυντική είναι για όλους μας ή απόδοσή της. Γιατί ό Θεός δέν προ-σωποληπτεϊ μόνος ως προς τήν αγάπη, όπως είπαμε προηγου-μέ-νως, αλλά δέν προ-σω--ποληπτεϊ ούτε ως προς τή γνώση του. Και τό διαπιστώνουμε όχι μόνο στήν πε-ρί-πτωση του άγίου Ίωάννου του Θεο-λόγου αλλά και σέ πολλές πε-ριπτώσεις ά-γίων τής Έκκλησίας μας, που ήταν άμαθεϊς και άγράμ-ματοι, που ζούσαν «έν όρεσι και σπηλαίοις και ταϊς ό-παϊς τής γής», μακριά από τόν κόσμο και τή γνώ-ση του. Ζούσαν ό-μως μέ τήν αγά-πη του Χριστού στήν ψυχή τους. Ζούσαν μέ τή φλό-γα της να καίει ά-σβεστη μέσα στήν καρ-διά τους και να φωτίζει τό νοϋ και να τούς άνα-δεικνύει σέ σοφούς θεολόγους που διέθε-ταν τή γνώση και τή σο-φία του Θεού.

Έτσι λειτουργεί ό Θεός· μέ-σω τής αγάπης. Και αυ-τή τήν αγάπη, τήν αγά-πη μας προς τόν Θεό, κα-λού-μεθα να αυ-ξη-σου-με και έμεϊς στήν ψυχή μας έμ-πνε-όμενοι από τό πα-ρά-δειγ-μα του άγίου Ίω-άννου του Θεο--λόγου, ό όποϊος μάς διασώζει στό εύαγ-γέ-λιο τόν τρόπο μέ τόν όποϊο θέλει ό Χριστός να άγα-ποϋ-με. Και αυτός είναι ή τήρηση τών έντολών του. «Ό έχων τάς έν-το-λάς μου και τηρών αυ-τάς, εκείνος έστιν ό άγα-πών με».

Έχουμε τίς έντο-λές του Χρι-στοϋ, άς τίς τηρούμε, για να του έκφρά-ζουμε τήν αγάπη μας και να αι-σθα-νόμαστε και τή δι-κή του να θερ-μαίνει τήν ψυχή μας και να φω-τίζει τόν νοϋ μας, ώστε να κα-τα-νοοϋμε τόν λόγο του, να κατα-νο-οϋ-με τίς έντολές του, να κατα-νο-οϋμε τά μυ-στή-ριά του, για να άπο--λαμ-βάνουμε όλοένα και περισ-σότερο τήν κοι-νω-νία μαζί του.

Ό άγιος Ίωάννης είναι για όλους μας πρότυπο, για να μπορέσουμε και έμεϊς να αυξησουμε τήν αγάπη μέσα μας. Μία αγάπη τέτοια, ή όποία τίποτε δέν λογαριάζει παρά μόνο να τηρεί τίς έντολές του Θεού. Η τήρηση τών έντολών του Θεού είναι αυτό τό όποϊο ζητᾶ ό Κύριος από έμάς, είναι αυτό τό όποϊο έφήρμοσε ή Παναγία μας πρωτίστως, ό άγιος Ίωάννης ό Θεολόγος, ό άγιος Ίωάννης ό Πρόδρομος, αλλά και όλοι οί άγιοι τής Έκκλησίας μας. Τά πάντα τά έθεώρησαν σκύβαλα για να κερδίσουν τόν Χριστό. Και τόν Χριστό τόν κέρδισαν μέ τήν όλοκληρωτική αγάπη. Αυτή τήν αγάπη ζητᾶ από έμάς ό Θεός. Αμήν.